

oppe under Island, til 160,000 Kr. om-trent. Denne Udgift befri vi altsaa Marineministeriets Budget for, samtidig med, at vi befri Marinens Nybygningskonto for det meget betydelige Beløb, hvorom der her er Tale. Med andre Ord, idet vi befri Marinen for en meget væsentlig Del af den Udgift, som tidligere har paahvilet den til Varetagelse af det, som er dens Opgave og Pligt paa dette Omraade, blive disse Beløb til Raadighed for andre marineministerielle Omraader. Med andre Ord, det er en betydelig Forøgelse baade en Gang for alle og ogsaa i Fremtiden, som vi her staa overfor. Det, vi have med at gøre i dette Øjeblik, er kun en Ud-gift en Gang for alle. Det er mit be-stemte Haab, og jeg haaber ogsaa, at vi kunne faa en Udtalelse af den højtærede Minister i den Anledning, at der maa kunne spares paa Marinens Udrustningskonto de Beløb, som denne Udrustningskonto bliver lettet for ved, at dette ny Fiskeriinspek-tionsskib skal drives ved ekstraordinær Be-villing, ved Midler, som bevilges udenfor Marineministeriets Budget. Det maa jeg mene er en naturlig og nødvendig For-udsætning, at det vil kunne ske i Frem-tiden. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som ikke ligger for i Aar; thi denne Let-telse af Marinens Udrustningskonto vil først finde Sted, naar Skibet er bygget og kan begynde sin Virksomhed. Naar jeg skønt jeg altsaa absolut maa anse det for det ene rette at stille dette Skib paa Ma-rinens Nybygningskonto, dog ikke har væ-ret med til at foreslaa dette, ligger det i, at den højtærede Minister i Finansud-valget meget stærkt har modsat sig dette, saa bestemt, at vi nødvendig maatte faa den Opfattelse, at det, at fastholde denne Fordring, var ensbetydende med at nægte Skibet, ensbetydende med, at Islænderne ikke fik dette Skib. Jeg har ikke kunnet være med til at tage dette Ansvar, ikke alene fordi jeg tror, at det er meget uhel-digt og meget uøkonomisk, at vi ikke faa det, men ogsaa paa Grund af et Hensyn, som for mig har været særdeles overvejende, nemlig Hensynet til vort gode Forhold til Island. Islænderne ere jo ikke inde i vore hjemlige Forhold, vore Posteringsforhold og vore militærpolitiske Anliggender. Der er blevet givet deres Minister et Tilsagn om, at de skulle faa dette Skib, og hvis de ikke faa det som Følge af en Afstem-ning i det danske Folketing, vil der gan-ske sikkert fra Island vende sig en bety-delig Uvillie mod os, ikke særlig mod

Folketinget, ikke særlig mod de enkelte Personer, men mod Danmark i det hele taget. Jeg betragter nu det som en af Systemskiftets bedste Handlinger, at det har bragt os fra det tidligere spændte og bestandig stridende Forhold til Island ind i et virkeligt godt Forhold til dette Land, et Forhold, som jeg haaber maa kunne vedvare. Dette har for mig været en meget væsentlig Bevæggrund til ikke at være med til en Indstilling, som vilde for-hindre, at vi fik dette Skib. Den Om-stændighed, at jeg nødig vil gøre noget, som kunde forstyrre det gode Forhold mellem Danmark og Island, har været en væsentlig Bevæggrund for mig.

Jeg skal saa vende mig til det store Anmærkningsspørgsmaal og begrunde den Indstilling, jeg har været med til at gøre om at stryge den store Generalanmærk-ning. Jeg skal straks bemærke, at jeg sammen med Udvalgets øvrige Medlemmer — eller paa to Medlemmer nær maaske — har været med til at give Marineministeren Tilladelse til paa Marineministeriets Konto I, Hovedkontoen for Marinens Undervis-ningsanstalter, at overflytte fra en Under-konto til en anden. Det er en ny Bemyn-digelse, som herigennem gives Marinemi-nisteren, men det er en Bemyndigelse, som holder sig indenfor Rammerne af, hvad der er givet tidligere. Det er en Bemyndigelse, som gaar ud paa indenfor en Hovedkonto at overflytte fra en Underkonto til en anden, altsaa overflytte Beløb mellem Konti, der angaa nær beslægtede Formaal. Det har jeg ment at kunne være med til, men den store Anmærkning har jeg bestemt maattet sige nej til, og jeg skal give mine Grunde derfor. Det staaer for mig som en Grund-sætning af den væsentligste Betydning, saa snart der er Tale om Bevillingsmyndig-heden og Bevillingsmagt, at Bevillings-myndigheden ikke mere end højst nødven-digt slipper sin Raadighed og sin Kontrol paa disse Omraader. Vi have alle set, med hvor svære Kaar Bevillingsmyndig-heden her i Landet til Tider har haft at kæmpe, og ingen er Garant for, hvilke Tider der kan komme. Det er derfor efter min Mening det danske Folketings bestemte Pligt at fastholde sin Bevillings-myndighed saa nogenlunde i den samme Skure som hidtil og ikke give noget bort af virkelig principiel Betydning, og jeg mener, at der her i denne Anmærkning er Tale om noget af virkelig stor og prin-cipiel Betydning. Der er fra de foregaa-ende ærede Talere dvælet saa udførlig